

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: JUDr. V. B., narozen „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci,
sídlem Rumjancevova 10, 460 01 Liberec,

za účasti osoby
zúčastněné
na řízení: V. H., narozena „X“,
bytem „X“,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2018, č. j. ZKI LI-O-13/337/2018-15, ve
znění opravného usnesení ze dne 27. 8. 2018, č. j. ZKI LI-O-13/337/2018-21,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2018, č. j. ZKI LI-O-13/337/2018-15, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a odvolání osoby zúčastněné na řízení a bylo potvrzeno usnesení Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrálního pracoviště Ústí nad Labem, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 3. 2018, č. j. V 880/2018-510-7, kterým bylo řízení o povolení vkladu vlastnického práva zastaveno.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím potvrdil usnesení správního orgánu I. stupně, a to přestože žalobce a osoba zúčastněná na řízení podali dne 14. 2. 2018 návrh na přerušení vkladového řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“). Svůj návrh na přerušení řízení žalobce odůvodnil skutečností, že dne 13. 2. 2018 podal společně s osobou zúčastněnou na řízení k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem žalobu na určení neplatnosti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609, a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2017, č. j. 14 Co 1119/2016-1891. Předmětem daného vkladového řízení byl vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem o příklepu ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609. Žalobce trval na tom, že přestože byl dán důvod pro přerušení řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, správní orgán I. stupně řízení nepřerušil, pokračoval v něm a návrhu žalobce a osoby zúčastněné na řízení nevyhověl.
3. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že v žalobou napadeném rozhodnutí je namísto čísla jednacího opravného usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609, uvedeno nesprávné číslo jednací 49 E 59/2016-1608.
4. Dále žalobce namítal, že před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 25. 5. 2018, č. j. 43 K 1001/2006-1915, prohlásil konkurz na majetek žalobce. Žalobce trval na tom, že podle § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, (dále jen „zákon o konkursu“) se řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do konkurzní podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku, a jejichž účastníkem je úpadce, přerušují. Na základě uvedeného ustanovení zákona o konkursu mělo dojít k přerušení vkladového řízení, přestože se toto řízení nalézalo ve fázi odvolacího řízení. Žalovaný tak však neučinil a v řízení pokračoval. Žalobce vzhledem k uvedeným skutečnostem trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí bylo právně neuskutečnitelné, neboť řízení mělo být ze zákona přerušeno a proto jej považuje za nicotné.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Žalovaný zdůraznil, že podanou žalobu považuje za nedůvodnou. Následně ve stručnosti zrekapituloval průběh předmětného správního řízení. Poukázal na skutečnost, že v následujícím vkladovém řízení vedeném pod sp. zn. V-1532/2018-510 byl dne 13. 8. 2018 s právními účinky zápisu ke dni 5. 3. 2018 povolen vklad vlastnického práva k předmětným nemovitostem na základě pravomocného usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609. Žalovaný rovněž zdůraznil, že vydražitel A – Trading, a. s. se stal vlastníkem předmětných nemovitostí dnem vydání usnesení o příklepu, tj. 8. 9. 2016 a konkurz na majetek žalobce byl prohlášen usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem až dne 25. 5. 2018.

Replik a další vyjádření žalobce

6. Žalobce v replice uvedl, že se žalovaný nijak nevyjádřil k námitkám týkajícím se návrhu žalobce ze dne 14. 2. 2018 na přerušování vkladového řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu z důvodu existence předběžné otázky. Rovněž poukázal na skutečnost, že se žalovaný nijak nevyjádřil k otázce přerušování vkladového řízení dle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu. Žalobce trval na tom, že mělo dojít k přerušování vkladového řízení ze zákona, neboť ideální jedna polovina nemovitostí, které byly předmětem příklepu, spadla prohlášením konkurzu do konkurzní podstaty.
7. Dle žalobce na uvedených skutečnostech nic nemění to, že příklep byl učiněn dne 8. 9. 2016, protože dle žalobce příklep je jedna věc a vkladové řízení druhá. Žalobce zdůraznil, že vkladové řízení mělo být přerušeno dle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu, neboť toto řízení není uvedeno mezi taxativně vyjmenovanými výjimkami, na které se přerušování řízení nevztahuje.
8. Ve svém doplnění repliky ze dne 26. 5. 2019 žalobce zdůraznil, že prohlášením konkurzu se přerušují dle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu všechna řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do konkurzní podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku. Žalobce trval na tom, že je-li konkurz na majetek dlužníka prohlášen ještě před vydáním rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, je nemovitost, již se zápis týká, majetkem, který patří do konkurzní podstaty, neboť vlastníkem je stále úpadce. Ve vztahu k tomuto odkázal žalobce na stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 1998, sp. zn. Cpjn 19/98, které se vztahovalo k výkladu zákona o konkurzu.

Jednání soudu

9. Při jednání soudu žalobce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení ve znění repliky a jejího doplnění. Žalobce dále zdůraznil, že již v rámci rozhodování o exekuci došlo v řízení před soudem k použití nesprávného ustanovení zákona a zkrácení jeho práv. Trval na tom, že řízení před katastrálním úřadem mělo být přerušeno pro předběžnou otázku dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť byly podány žaloby týkající se určení vlastnického práva a platnosti listiny, na základě které mělo být právo do katastru zapsáno. Katastrální úřad měl vyčkat do pravomocného rozhodnutí v těchto žalobách. Dále zdůraznil, že v odst. 2 předmětného ustanovení je uvedeno, že správní orgán řízení přeruší na žádost, pokud s tím souhlasí všichni žadatelé. V dané věci považuje žalobce za žadatele pouze sebe a osobu zúčastněnou na řízení. Dále poukázal na skutečnost, že v rámci řízení před katastrálním úřadem nebyl vyzván k uhrazení správního poplatku. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poukázal na skutečnost, že na jeho osobu byl prohlášen konkurz vedený pod sp. zn. 43 K 1001/2006, který dosud probíhá. V souvislosti s tímto konkurzem mělo dojít i k přerušení ze zákona u řízení před katastrálním úřadem tak, jak tomu bylo v případě žaloby vedené pod sp. zn. 10 C 128/2018 ohledně návrhu na neplatnost příklepu a žaloby vedené pod sp. zn. 33 C 126/2018 o určení vlastnického práva.

10. Pověřený pracovník žalovaného při jednání soudu odkázal na písemné vyjádření k žalobě. Dále odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu. Zdůraznil, že v daném případě šlo o beznávrhové vkladové řízení, kdy účinky vkladu měly být pouze deklaratorní. Zdůraznil, že v předmětném řízení k zásahu do práv žalobce nedošlo a vklad vlastnického práva byl proveden v rámci jiného vkladového řízení. Zdůraznil, že žalovaný není příslušný k projednávání sporů o vlastnické právo. K tomu jsou příslušné pouze soudy.
11. Osoba zúčastněná na řízení se k jednání soudu nedostavila.
12. Při jednání soud provedl z vlastní iniciativy dokazování usnesením Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, s vyznačenou doložkou právní moci a dokladem z účtárny Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 11. 2021 a záznamem o složení finanční částky na účet Okresního soudu v Ústí nad Labem ke spisové značce 49 E 59/2001.

Posouzení věci soudem

13. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 6. 2. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno Okresním soudem v Ústí nad Labem jeho usnesení ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, a opravné usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609. Přípisem ze dne 6. 2. 2018, sp. zn. V-880/2018-510, bylo účastníkům řízení oznámeno zahájení řízení o vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí. Na toto oznámení reagovali žalobce a osoba zúčastněná na řízení návrhem na přerušení vkladového řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu s tím, že doložili kopii žaloby podané u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 13. 2. 2018, kterou se domáhali určení neplatnosti a neúčinnosti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609. Příklep se týkal pozemku parcelní číslo „X“, jehož součástí je stavba rodinného domu číslo popisné „X“, a pozemku parcelní číslo „X“ vše v k. ú. „X“. Následně byli účastníci vkladového řízení přípisem ze

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dne 26. 2. 2018, č. j. V-880/2018-510-6, vyzvání k doplnění dokladu o tom, že usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609, je pravomocné. Současně v tomto přípisu bylo uvedeno, že žaloba, na kterou poukazovali žalobce a osoba zúčastněná na řízení, nemůže být důvodem pro přerušení vkladového řízení z důvodu předběžné otázky dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť případné rozhodnutí soudu dle tohoto žalobního návrhu by nebylo závazné pro jednoho z účastníků předmětného vkladového řízení, kterým je společnost A – Trading, a. s. V uvedeném přípise je mimo jiné dále uvedeno, že pokud nebude požadovaný údaj ve lhůtě 14 dnů od doručení výzvy doplněn, katastrální úřad vkladové řízení zastaví. Na druhý přípis správního orgánu I. stupně reagovali žalobce a osoba zúčastněná na řízení přípisem ze dne 26. 3. 2018, ke kterému přiložili návrh na přistoupení dalšího účastníka řízení, a to společnosti A – Trading, a. s., do řízení vedeného o žalobě, kterou se žalobce a osoba zúčastněná na řízení domáhali určení neplatnosti a neúčinnosti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 28. 3. 2018, č. j. V-880/2018-510-7, bylo vkladové řízení zastaveno, neboť marně uplynula lhůta stanovená správním orgánem I. stupně k doložení skutečnosti, že zasláná rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Labem jsou pravomocná. Žalobce i osoba zúčastněná na řízení proti rozhodnutí o zastavení řízení podali včasná blanketní odvolání. I přes výzvy nebyla odvolání doplněna. Dne 9. 7. 2018 bylo žalovaným vydáno žalobou napadené rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 19. 7. 2018. Dne 30. 7. 2018 byl žalovanému doručen přípis žalobce a osoby zúčastněné na řízení ze dne 26. 7. 2018, ve kterém upozorňovali na skutečnost, že rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 5. 2018, č. j. 43 K 1001/2006-1915, byl na majetek žalobce prohlášen konkurz. Následně žalovaný vydal opravné usnesení ze dne 24. 8. 2018, č. j. ZKIL I-O-13/337/2018-21, ve kterém opravil písarskou chybu týkající se uvedení nesprávného čísla jednacího opravného usnesení soudu v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

15. Nejdříve se zabýval soud namítanou nicotností žalobou napadeného rozhodnutí. Otázkou nicotnosti správních rozhodnutí se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozhodnutí ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96. V tomto rozhodnutí dospěl rozšířený senát k následujícímu závěru: *„Nicotný je takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí.“* Takovými vadami dle soudu žalobou napadené rozhodnutí netrpí a žalobce takové vady řízení ani nenamítal. I v případě, pokud by bylo rozhodnuto o zastavení řízení v případě, kdy mělo dojít k přerušení řízení či v případě, kdy k přerušení řízení došlo ze zákona, jednalo by se o rozhodnutí nezákonné a nikoli nicotné.
16. Na tomto místě soud považuje za nutné nejprve vymezit, jaký charakter má vklad do katastru nemovitostí dle současné platné právní úpravy. Dle právní úpravy účinné do rekodifikace občanského práva měl vklad práva do katastru nemovitostí vždy konstitutivní účinky a teprve vkladem do katastru docházelo ke vzniku, zániku nebo změně věcného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

práva zapisovaného vkladem. Deklaratorní zápis o přechodu či vzniku a změně věcných práv se prováděl záznamem. Je však nutno zdůraznit, že od účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (dále jen „občanský zákoník“) a zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, (dále jen „katastrální zákon“) je tomu jinak. Veškerá věcná práva podléhající zápisu se do katastru nemovitostí zapisují vkladem. Vklad do katastru nemovitostí může mít jak konstitutivní tak i deklaratorní účinky. Vše se odvíjí od charakteru právního úkonu zachyceného v listině, která je podkladem pro daný vklad věcného práva.

17. V daném případě šlo o vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí. V § 1105 občanského zákoníku je uvedeno, že převede-li se vlastnické právo k nemovité věci zapsané ve veřejném seznamu, nabývá se věc do vlastnictví zápisem do takového seznamu. Z uvedeného ustanovení tedy vyplývá, že v případě převodu vlastnického práva dojde k nabytí vlastnického práva nabyvatelem až vkladem práva do katastru nemovitostí (derivativní způsob nabytí vlastnického práva). Ovšem v daném případě se nejednalo o převod vlastnického práva na základě soukromoprávní listiny, ale listinou, na jejímž základě mělo být zapsáno vlastnické právo do katastru nemovitostí, bylo rozhodnutí soudu v rámci řízení o výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti, a to usnesení soudu o příklepu. V § 336l odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“) je mimo jiné uvedeno, že vydražitel se stává vlastníkem vydražené nemovité věci s příslušenstvím, nabylo-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatil-li nejvyšší podání, a to ke dni vydání usnesení o příklepu. V případě příklepu se tedy jedná o originární způsob nabytí vlastnického práva, kdy se vydražitel stane po splnění podmínek uvedených v § 336l odst. 2 o. s. ř. vlastníkem vydražené nemovitosti zpětně ke dni vydání usnesení o příklepu, a to bez ohledu na vůli původního vlastníka. Vznik vlastnického práva na základě originárního nabytí příklepem se nijak neváže na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí a v takovém případě má vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí pouze deklaratorní účinky. Vydražitel je na základě příklepu vlastníkem dražených nemovitostí bez ohledu na to, zda dojde ke vkladu vlastnického práva či nikoli.
18. V daném případě bylo vkladové řízení zahájeno v souladu s § 14 odst. 2 katastrálního zákona doručením usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem o příklepu ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1609. Dle § 17 odst. 4 katastrálního zákona u rozhodnutí soudu zkoumá katastrální úřad v rámci vkladového řízení, zda předložená listiny, na základě, které má být proveden vklad, splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru, a zda je rozhodnutí závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru doposud zapsáno. V souladu s § 17 odst. 5 katastrálního zákona uvedené skutečnosti katastrální úřad v rámci vkladového řízení zkoumá podle stavu, jaký tu byl v okamžiku zahájení vkladového řízení. Žalobce a osoba zúčastněná na řízení až po zahájení vkladového řízení podali příslušnému soudu svůj návrh na určení neplatnosti a neúčinnosti předmětného usnesení o příklepu. Z omezeného rozsahu přezkumu, kterému jsou podrobována rozhodnutí soudu, vymezeném v § 17 odst. 4 katastrálního zákona, z okamžiku, ke kterému rozhodné skutečnosti katastrální úřad zkoumá, a z deklaratorního charakteru předmětného vkladu jednoznačně vyplývá, že podání žaloby žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení, kterou se domáhali určení neplatnosti a neúčinnosti výše uvedeného usnesení o příklepu, učiněné po zahájení předmětného vkladového řízení, nemohlo být pro dané řízení řízením o předběžné otázce ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Podání předmětné žaloby totiž nemohlo nikterak ovlivnit skutečnost, zda usnesení o příklepu bylo pravomocné a účinné ke dni

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jeho doručení správnímu orgánu I. stupně, zda předmětné rozhodnutí o příklepu splňuje náležitosti pro zápis do katastru, ani okruh lidí, pro které je rozhodnutí o příklepu závazné.

19. S ohledem na výše uvedené tedy soud dospěl k závěru, že námitka žalobce, že vkladové řízení mělo být přerušeno dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu z důvodu podání žaloby, kterou se žalobce a osoba zúčastněná na řízení domáhali určení neplatnosti a neúčinnosti výše uvedeného usnesení o příklepu, je nedůvodná.
20. Druhá námitka žalobce spočívala v tvrzení, že v průběhu odvolacího řízení bylo vkladové řízení přerušeno ze zákona v důsledku prohlášení konkurzu na majetek žalobce. V § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu je uvedeno, že prohlášení konkurzu má mimo jiné ten účinek, že řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do konkurzní podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku, jejichž účastníkem je úpadce, se přerušují, ledaže jde o trestní řízení (v němž však nelze rozhodnout o náhradě škody), o řízení o výživném nezletilých dětí, o řízení o výkon rozhodnutí; s výjimkou řízení o pohledávkách, které je třeba přihlásit v konkursu (§ 20), lze v řízení pokračovat na návrh správce, popřípadě ostatních účastníků řízení a správce se stává účastníkem řízení místo úpadce.
21. Pro posouzení této námítky je podstatná otázka, zda ke dni prohlášení konkurzu byly nemovitosti, které byly předmětem vkladového řízení, majetkem patřícím do konkurzní podstaty. Jak již bylo uvedeno výše dle § 336l odst. 2 o. s. ř. se vydražitel stává vlastníkem vydražené nemovité věci s příslušenstvím, nabylo-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatil-li nejvyšší podání, a to ke dni vydání usnesení o příklepu. Z provedeného dokazování při soudním jednání vyplývá, že usnesení o příklepu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2016, č. j. 49 E 59/2001-1606, nabylo právní moci dne 19. 2. 2018. Ze záznamu o složení finanční částky na účet Okresního soudu v Ústí nad Labem ke spisové značce 49 E 59/2001 a z dokladu z účárny vystaveného Okresním soudem v Ústí nad Labem ze dne 3. 11. 2021, kterými bylo provedeno dokazování při jednání soudu, vyplývá, že nejvyšší podání bylo vydražitelem řádně uhrazeno dne 7. 2. 2018. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že žalobce v souladu s § 336l odst. 2 o. s. ř. pozbyl své vlastnické právo k ideální jedné polovině předmětných nemovitostí zpětně ke dni příklepu, tedy ke dni 8. 9. 2016.
22. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že žalobce ke dni prohlášení konkurzu na jeho majetek, tedy ke dni 25. 5. 2018, již nebyl vlastníkem ideálního spoluvlastnického podílu na předmětných nemovitostech. Tyto nemovitosti se tedy nemohly bez dalšího stát majetkem patřícím do konkurzní podstaty pouhým prohlášením konkurzu na majetek žalobce. Jakékoliv řízení vedené ohledně těchto nemovitostí v době prohlášení konkurzu na majetek žalobce tedy nemohlo být řízením, které by se prohlášením konkurzu přerušovalo dle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu. Předmětem vkladového řízení vedeného pod sp. zn. V-880/2018-510 bylo pouze provedení vkladu do katastru nemovitostí s deklaratorním charakterem. Toto vkladové řízení nemělo žádný vliv na originární nabytí vlastnického práva vydražitelem A – Trading, a. s. ke dni 8. 9. 2016.
23. K poukazu žalobce na stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 1998, sp. zn. Cpjn 19/98, soud konstatuje, že tento odkaz je nepřiléhavý. Předmětné stanovisko totiž vycházelo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

z právní úpravy účinné před rekodifikací občanského práva. Před účinností katastrálního zákona totiž mělo vkladové řízení vždy konstitutivní účinky. Dle předchozí právní úpravy se totiž vkladem zapisovalo vlastnické právo pouze na základě derivativních převodů vlastnického práva. Dle současné právní úpravy se však vkladem zapisuje vlastnické právo vzniklé i na základě přechodu práva či na základě jeho originárního nabytí. Důsledky prohlášení konkurzu uvedené v citovaném stanovisku Nejvyššího soudu (přerušení řízení dle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu) tedy dle současné právní úpravy mohou nastat pouze v případě vkladového řízení, kdy listina, na základě které má být proveden vklad vlastnického práva obsahuje právní úkon o převodu vlastnického práva nebo jde o listinu dokládající rozdělení práva k nemovitosti na vlastnické právo k jednotkám. Z výše uvedeného však jednoznačně vyplývá, že to není případ řízení, ve kterém bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

24. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že ani námitka žalobce, že vkladové řízení bylo přerušeno ze zákona prohlášením konkurzu na jeho majetek, není důvodná.
25. K poukazu žalobce na skutečnost, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je nesprávně uvedena spisová značka opravného usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem, soud konstatuje, že tento nedostatek byl ze strany žalovaného odstraněn po podání žaloby v předmětné věci vydáním opravného usnesení ze dne 24. 8. 2018, č. j. ZKI LI-o-13/337/2018-21.
26. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba v rozsahu uplatněných žalobních námitek není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. K námitce, že řízení před katastrálním úřadem mělo být přerušeno z důvodu podání žaloby na určení vlastnického práva, soud podotýká, že tuto námitku žalobce vznesl až při jednání soudu dne 30. 11. 2021, tedy o marném uplynutí lhůty pro podání žaloby, která uplynula dne 24. 9. 2018. V souladu s výše zmíněným principem koncentrace řízení [viz § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věta druhá a třetí a § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.] se touto námitkou soud nemohl zabývat.
28. Pro úplnost soud poznamenává, že v případě vkladového řízení zahajovaného na základě doručení listiny od soudu se jedná o řízení zahajované z úřední povinnosti a nevystupují v takovém řízení navrhovatelé a toto řízení nepodléhá správnímu poplatku.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.
30. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobě zúčastněné na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. listopadu 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.